

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/98/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815010206
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5815010206.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí konanom 3. novembra 2016 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Milana Repáňa a JUDr. Márie Urbanovej prejednal odvolanie obžalovaného K. K. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/63/2015 z 13.5.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/63/2015 z 13.5.2016.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný K. K. uznaný za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, 3 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku.

Za uvedený trestný čin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená strana ŠTRCHOMO, s.r.o., Vitanová č. 286, s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V odvolaní uviedol, že prvostupňový súd svoje rozhodnutie oprel o výpovede dvoch svedkov, a to príslušníkov polície N. D. a A. N., ktorí podľa názoru súdu majú obžalovaného usvedčovať zo spáchania trestnej činnosti. S ostatnými výpoveďami, ktoré potvrdzujú nevinu obžalovaného, sa prvostupňový súd nevysporiadal. Zo zabezpečených dôkazov nevyplýva, že by obžalovanému bola preukázaná skutočnosť, že vedel alebo mal vedieť, že predmetný bager bol pristavený bez súhlasu vlastníka. Poukázal pritom na výpoveď obžalovaného, ako aj ďalších svedkov, ktoré rozviedol v podanom odvolaní. Skutočnosť, že príslušníci polície potvrdili, že obžalovaný jedenkrát naložil zeminu na Tatru a potom sa snažil pomocou hydrauliky zhasnúť bager, neodôvodňuje rozhodnutie súdu o vine obžalovaného. Poukázal, že v konaní absentuje jeho zavinenie, keďže obžaloba neuniesla dôkazné bremeno, že vedel, že predmetný bager niekto pristavil na miesto výkopu bez súhlasu majiteľa bagra. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd na základe podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Prihliadal pritom aj na chyby, ktoré odvolaním vytýkané neboli, ale tieto by odôvodňovali

podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Krajský súd zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou a že toto je dôvodné, pretože rozsudok prvostupňového súdu je nepreskúmateľný.

Z výroku napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo zločinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, 3 Tr. zák. Prvostupňový súd vo výroku nesprávne uvádza, že ide o prečin. Zločinu, pre ktorý bol obžalovaný uznaný za vinného, sa mal dopustiť tým, že sa mal zmocniť cudzieho motorového vozidla značnej hodnoty, v úmysle prechodne ho používať. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku však nevyplýva, aké dôkazy preukazujú naplnenie odseku 3 § 216, a to že išlo o motorové vozidlo značnej hodnoty. Prvostupňový súd na strane 6 napadnutého rozsudku konštatuje v súhrne len listinné dôkazy tým, že ich vymenúvava, bez uvedenia ich obsahu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku teda nie je zrejmé, ktorý dôkaz má preukazovať, že išlo o motorové vozidlo značnej hodnoty. Taktiež v odôvodnení napadnutého rozsudku nie je uvedené ani zákonné ustanovenie, podľa ktorého prvostupňový súd konštatoval, že hodnota stavebného stroja je značná. V tomto smere krajský súd poukazuje na ustanovenie § 125 ods. 1 Tr. zák., v ktorom sú uvedené hľadiská pre určenie hodnoty veci.

Keďže z napadnutého rozsudku nevyplýva, na základe akých dôkazov a úvah dospel prvostupňový súd k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil aj znaky odseku 3 § 216 Tr. zák., teda že vozidlo, ktorého sa mal zmocniť, bolo značnej hodnoty a z tohto hľadiska je výrok o vine obžalovaného nepreskúmateľný, krajský súd preto na základe odvolania obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok s tým, že prvostupňový súd bude musieť vo veci opätovne rozhodnúť tak, aby jeho rozsudok bol zrozumiteľný a preskúmateľný, pokiaľ ide o odôvodnenie výroku o vine.

Pokiaľ ide o ostatné odvolacie námietky obžalovaného, krajský súd nepovažuje za potrebné sa nimi zaoberať v súčasnom štádiu, keďže rozsudok prvostupňového súdu je nepreskúmateľný bez ohľadu na dôvody, ktoré uviedol v odvolaní obžalovaný.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.